

La Parola quotidiana del Signore

Patriarcato Ecumenico- Sacra Arcidiocesi Ortodossa di Italia e Malta
Vicariato arcivescovile della Campania
TESTO MULTILINGUE

Santo e Grande Lunedì

*Mattutino del Grande Lunedì- Ufficio dello Sposo
(si officia la sera della Domenica delle Palme)*

Si fa memoria del beato e ottimo Giuseppe e del fico maledetto dal Signore e inaridito

Vangelo (Mt 21, 18-43)

In quel tempo, mentre rientrava in città, Gesù ebbe fame. Vedendo un fico sulla strada, gli si avvicinò, ma non vi trovò altro che foglie, e gli disse: "Non nasca mai più frutto da te!" E subito quel fico seccò. Vedendo ciò i discepoli rimasero stupiti e dissero: "Come mai il fico si è seccato immediatamente?" Rispose Gesù e disse loro: "In verità vi dico: Se avete fede e non dubitate, non solo farete ciò che è accaduto a questo fico, ma anche se direte a questo monte: Levati di lì e gettati nel mare, ciò avverrà. E tutto quel che, credendo, chiederete nella preghiera, lo otterrete". Entrato Gesù nel tempio, mentre insegnava gli si avvicinarono i sommi sacerdoti e gli anziani del popolo e gli dissero: "Con quale autorità fai questo? Chi ti ha dato questo potere?" Gesù rispose e disse loro: Vi farò anch'io una domanda sola e se voi mi rispondete, anche io vi dirò con quale autorità faccio questo. Quell'immersione di Giovanni, da dove veniva? Dal cielo o dagli uomini?" Ed essi discutevano tra loro dicendo: "Se diciamo: Dal cielo, ci risponderà: Perché dunque non gli avete creduto?; se diciamo: Dagli uomini, abbiamo paura della folla, perché tutti tengono Giovanni come profeta". Rispondendo perciò a Gesù, dissero: "Non lo sappiamo". Allora anche egli disse loro: "Neanch'io vi dico con quale potere faccio queste cose. Cosa vi sembra? Un uomo aveva due figli; rivoltosi al primo disse: Figlio, va' oggi a lavorare nella vigna. Ed egli rispose: Non ne ho voglia, signore; ma poi, pentitosi, andò. Rivoltosi al secondo, gli disse lo stesso. Ed egli rispose: Sì, signore, ma non andò. Chi dei due ha compiuto la volontà del padre?" Gli dicono: "Il primo". E Gesù dice loro: "In verità vi dico: i gabellieri e le prostitute vi precedono nel regno di Dio. E' venuto a voi Giovanni nella via della giustizia e non gli avete creduto; i gabellieri e le prostitute invece gli hanno creduto. Voi avete visto ma poi non vi siete pentiti per credergli. Ascoltate un'altra parabola: C'era un uomo, un padrone di casa che piantò una vigna e vi pose intorno la siepe, scavò il torchio, edificò la torre, la consegnò ai vignaioli e partì. Quando poi si avvicinò il tempo dei frutti, inviò i suoi servi dai vignaioli a prendere i suoi frutti. I vignaioli presero i suoi servi e uno lo bastonarono, un altro lo uccisero, un altro lo lapidarono. Di nuovo inviò altri servi, più dei primi, e fecero a loro lo stesso. Alla fine inviò da loro suo figlio, dicendo: Avranno riguardo per mio figlio. Invece i vignaioli, vedendo il figlio, dissero tra loro: Questi è l'erede, venite, uccidiamolo e avremo la sua eredità. Lo presero e lo cacciarono fuori dalla vigna e lo uccisero. Quando dunque verrà il padrone della vigna, cosa farà a quei vignaioli?" Gli dicono: "Malamente; i malvagi li distruggerà e consegnerà la vigna ad altri vignaioli che gli daranno i frutti al loro tempo". Gesù dice loro: "Non avete letto mai nelle Scritture: La pietra che respinsero i costruttori, questa è diventata capo d'angolo; dal Signore è stato fatto questo ed è un prodigio agli occhi nostri! Perciò io vi dico che vi sarà tolto il regno di Dio e sarà dato a un popolo che lo farà fruttificare".

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Κεφ. 21: 18-43

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν, ἐπέεινασε· καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ. Καὶ ἰδόντες οἱ Μαθηταί, ἐθαύμασαν λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἶπητε· ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε. Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἶπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἶδαμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὑπάγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπηλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπηλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρώτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ, ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτεινον. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς· «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;» Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει, ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς·

Νεοελληνική γλώσσα

Εκείνο τον καιρό ο Ιησούς, επιστρέφοντας στην πόλη, πείνασε. Και όταν είδε μια συκιά στο δρόμο, ήρθε κοντά της, αλλά τίποτα δε βρήκε σ' αυτήν παρά φύλλα μόνο, και της λέει: «Ποτέ πια από εσένα καρπός να μη γίνει στον αιώνα». Και ξεράθηκε αμέσως η συκιά. Και όταν το είδαν οι μαθητές, θαύμασαν λέγοντας: «Πώς αμέσως ξεράθηκε η συκιά;» Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και τους είπε: «Αλήθεια σας λέω, αν έχετε πίστη και δεν αμφιβάλλετε, όχι μόνο το θαύμα της συκιάς θα κάνετε, αλλά και αν στο όρος ετούτο πείτε: “Σήκω και πέσε στη θάλασσα”, θα γίνει. Και όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή πιστεύοντας, θα τα λάβετε». Και όταν ήρθε αυτός στο ναό, τον πλησίασαν, ενώ δίδασκε, οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντας: «Με ποια εξουσία αυτά τα κάνεις; Και ποιος σου έδωσε την εξουσία αυτή;» Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και τους είπε: «Θα σας ρωτήσω κι εγώ ένα λόγο, που αν μου απαντήσετε, θα σας πω κι εγώ με ποια εξουσία αυτά τα κάνω: Το βάφτισμα του Ιωάννη από πού ήταν; Από τον ουρανό ή από τους ανθρώπους;» Εκείνοι διαλογίζονταν μέσα τους και έλεγαν: «Αν πούμε: “Από τον ουρανό”, θα μας πει: “Γιατί λοιπόν δεν πιστέψατε σ' αυτόν”; ν όμως πούμε: “Από τους ανθρώπους”, φοβόμαστε το πλήθος, γιατί όλοι ως προφήτη έχουν τον Ιωάννη». Και αποκρίθηκαν στον Ιησού και του είπαν: «Δεν ξέρουμε». Και αυτός τους είπε: «Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία αυτά τα κάνω». «Τι λοιπόν νομίζετε; Ένας άνθρωπος είχε δύο παιδιά. Και πλησίασε στο πρώτο και είπε: “Παιδί μου, πήγαινε σήμερα, εργάζου στον αμπελώνα”. Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: “Δε θέλω”. Ύστερα, όμως, μεταμελήθηκε και πήγε. Πλησίασε τότε στον άλλο και του είπε όμοια. Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: “Εγώ θα πάω, κύριε”. Αλλά δεν πήγε. Ποιος από τους δύο έκανε το θέλημα του πατέρα;» Του λένε: «Ο πρώτος». Τους λέει ο Ιησούς: «Αλήθεια σας λέω ότι οι τελώνες και οι πόρνες προηγούνται από εσάς στη βασιλεία του Θεού. Γιατί ήρθε ο Ιωάννης προς εσάς βαδίζοντας σε οδό δικαιοσύνης και δεν τον πιστέψατε. αλλά οι τελώνες και οι πόρνες πίστεψαν σ' αυτόν. Εσείς, όμως, παρόλο που το είδατε, ούτε ύστερα μεταμεληθήκατε, για να πιστέψετε σ' αυτόν». «Άλλη παραβολή ακούστε: Ήταν ένας άνθρωπος οικοδεσπότης, ο οποίος φύτεψε αμπελώνα και τον περιέβαλε με φράχτη και έσκαψε σ' αυτόν πατητήρι και οικοδόμησε πύργο και τον νοίκιασε σε γεωργούς και αποδήμησε. Όταν λοιπόν πλησίασε ο καιρός των καρπών, απέστειλε τους δούλους του προς τους γεωργούς να λάβουν τους καρπούς του. Και αφού έπιασαν οι γεωργοί τους δούλους του, έναν έδειραν, άλλον σκότωσαν, άλλον λιθοβόλησαν. Πάλι απέστειλε άλλους δούλους περισσότερους από τους πρώτους και έκαναν σ' αυτούς ομοίως. Ύστερα, λοιπόν, απέστειλε προς αυτούς το γιο του λέγοντας: “Θα ντραπούν το γιο μου”. Οι γεωργοί, όμως, όταν είδαν το γιο, είπαν μεταξύ τους: “Αυτός είναι ο κληρονόμος. Ελάτε να τον σκοτώσουμε και να έχουμε την κληρονομιά του”. Και αφού τον έπιασαν, τον έβγαλαν έξω από τον αμπελώνα και τον σκότωσαν. Όταν λοιπόν έρθει ο κύριος του αμπελώνα, τι θα κάνει στους γεωργούς εκείνους;» Του λένε: «Τους κακούς, κακώς θα τους εξολοθρέψει και τον αμπελώνα θα τον νοικιάσει σε άλλους γεωργούς, που θα του αποδώσουν τους καρπούς στους καιρούς τους». Τους λέει ο Ιησούς: «Ποτέ δε διαβάσατε στις Γραφές, Λίθο που αποδοκίμασαν οι οικοδόμοι, αυτός έγινε κορωνίδα. Από τον Κύριο έγινε αυτός και είναι θαυμαστός στα μάτια μας; Γι' αυτό σας λέω ότι θα αφαιρεθεί από εσάς η βασιλεία του Θεού και θα δοθεί σε έθνος που θα κάνει τους καρπούς της.

Limba română

În vremea aceea Iisus, când se întorcea în cetate, a flămânzit; și văzând un smochin lângă cale, S-a dus la el, dar n-a găsit nimic în el decât numai frunze, și a zis lui: De acum înainte să nu mai fie rod din tine în veac! Și smochinul s-a uscat îndată. Văzând aceasta, ucenicii s-au minunat, zicând: Cum s-a uscat smochinul îndată? Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: Adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut cu smochinul, ci și muntelui acestuia de veți zice: Ridică-te și aruncă-te în mare, va fi așa. Și toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi. Iar după ce a intrat în templu, s-au apropiat de El, pe când învăța, arhierii și bătrânii poporului și au zis: Cu ce putere faci acestea? Și cine Ți-a dat puterea aceasta? Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă voi întreba și Eu pe voi un cuvânt, pe care, de Mi-l veți spune, și Eu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea: Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer sau de la oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicând: De vom zice: Din cer, ne va spune: De ce, dar, n-ați crezut lui? Iar de vom zice: De la oameni, ne temem de popor, fiindcă toți îl socotesc pe Ioan de prooroc. Și răspunzând ei lui Iisus, au zis: Nu știm. Zis-a lor și El: Nici Eu nu vă spun cu ce putere fac acestea. Dar ce vi se pare? Un om avea doi fii. Și, ducându-se la cel dintâi, i-a zis: Fiule, du-te astăzi și lucrează în via mea. Iar el, răspunzând, a zis: Mă duc, Doamne, și nu s-a dus. Mergând la al doilea, i-a zis tot așa; acesta, răspunzând, a zis: Nu vreau, apoi căindu-se, s-a dus. Care dintr-aceștia doi a făcut voia Tatălui? Zis-au Lui: Cel de-al doilea. Zis-a lor Iisus: Adevărat grăiesc vouă că vameșii și desfrânatele merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu. Căci a venit Ioan la voi în calea dreptății și n-ați crezut în el, ci vameșii și desfrânatele au crezut, iar voi ați văzut și nu v-ați căit nici după aceea, ca să credeți în el. Ascultați altă pildă: Era un om oarecare stăpân al casei sale, care a sădit vie. A împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe. Când a sosit timpul roadelor, a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să-i ia roadele. Dar lucrătorii, punând mâna pe slugi, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o, iar pe alta au ucis-o cu pietre. Din nou a trimis alte slugi, mai multe decât cele dintâi, și au făcut cu ele tot așa. La urmă, a trimis la ei pe fiul său zicând: Se vor rușina de fiul meu. Iar lucrătorii viei, văzând pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să-l omorâm și să avem noi moștenirea lui. Și, punând mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis. Deci, când va veni stăpânul viei, ce va face acelor lucrători? I-au răspuns: Pe acești răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care vor da roadele la timpul lor. Zis-a lor Iisus: Au n-ați citit niciodată în Scripturi: "Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri"? De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face roadele ei.

Русский язык

В это время Иисус, возвращаясь в город, взалкал; и увидев при дороге одну смоковницу, подошел к ней и, ничего не найдя на ней, кроме одних листьев, говорит ей: да не будет же впредь от тебя плода вовек. И смоковница тотчас засохла. Увидев это, ученики удивились и говорили: как это тотчас засохла смоковница? Иисус же сказал им в ответ: истинно говорю вам, если будете иметь веру и не усомнитесь, не только сделаете то, что сделано со смоковницею, но если и горе сей скажете: поднимись и ввергнись в море, — будет; и всё, чего ни попросите в молитве с верою, получите. И когда пришел Он в храм и учил, приступили к Нему первосвященники и старейшины народа и сказали: какой властью Ты это делаешь? и кто Тебе дал такую власть? Иисус сказал им в ответ: спрошу и Я вас об одном; если о том скажете Мне, то

и Я вам скажу, какою властью это делаю; крещение Иоанново откуда было: с небес, или от человеков? Они же рассуждали между собою: если скажем: с небес, то Он скажет нам: почему же вы не поверили ему? а если сказать: от человеков, — боимся народа, ибо все почитают Иоанна за пророка. И сказали в ответ Иисусу: не знаем. Сказал им и Он: и Я вам не скажу, какою властью это делаю. А как вам кажется? У одного человека было два сына; и он, подойдя к первому, сказал: сын! пойдя сегодня работай в винограднике моем. Но он сказал в ответ: не хочу; а после, раскаявшись, пошел. И подойдя к другому, он сказал то же. Этот сказал в ответ: иду, государь, и не пошел. Который из двух исполнил волю отца? Говорят Ему: первый. Иисус говорит им: истинно говорю вам, что мытари и блудницы вперед вас идут в Царство Божие, ибо пришел к вам Иоанн путем праведности, и вы не поверили ему, а мытари и блудницы поверили ему; вы же, и видев это, не раскаялись после, чтобы поверить ему. Выслушайте другую притчу: был некоторый хозяин дома, который насадил виноградник, обнес его оградой, выкопал в нем точило, построил башню и, отдав его виноградарям, отлучился. Когда же приблизилось время плодов, он послал своих слуг к виноградарям взять свои плоды; виноградари, схватив слуг его, иного прибили, иного убили, а иного побили камнями. Опять послал он других слуг, больше прежнего; и с ними поступили так же. Наконец, послал он к ним своего сына, говоря: постыдятся сына моего. Но виноградари, увидев сына, сказали друг другу: это наследник; пойдём, убьём его и завладеём наследством его. И, схватив его, вывели вон из виноградника и убили. Итак, когда придет хозяин виноградника, что сделает он с этими виноградарями? Говорят Ему: злодеев сих предаст злой смерти, а виноградник отдаст другим виноградарям, которые будут отдавать ему плоды во времена свои. Иисус говорит им: неужели вы никогда не читали в Писании: камень, который отвергли строители, тот самый сделался главою угла? Это от Господа, и есть дивно в очах наших? Потому сказываю вам, что отнимется от вас Царство Божие и дано будет народу, приносящему плоды его.

Українська мова

Того часу, до міста вертаючись, Ісус зголоднів. І побачив Він при дорозі одне фігове дерево, і до нього прийшов, та нічого, крім листя самого, на нім не знайшов. І до нього Він каже: Нехай плоду із тебе не буде ніколи повіки! І фігове дерево зараз усохло. А учні, побачивши це, дивувалися та говорили: Як швидко всохло це фігове дерево!... Ісус же промовив у відповідь їм: Поправді кажу вам: Коли б мали ви віру, і не мали сумніву, то вчинили б не тільки як із фіговим деревом, а якби й цій горі ви сказали: Порухся та кинься до моря, то й станеться те! І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите. А коли Він прийшов у храм і навчав, поприходили первосвященники й старші народу до Нього й сказали: Якою Ти владою чиниш оце? І хто Тобі владу цю дав? Ісус же промовив у відповідь їм: Запитаю й Я вас одне слово. Як про нього дасте Мені відповідь, то й Я вам скажу, якою владою Я це чиню. Іванове хрищення звідки було: із неба, чи від людей? Вони ж міркували собі й говорили: Коли скажемо: Із неба, відкаже Він нам: Чого ж ви йому не повірили? А як скажемо: Від людей, боїмося народу, бо Івана вважають усі за пророка. І сказали Ісусові в відповідь: Ми не знаємо. Відказав їм і Він: То й Я вам не скажу, якою владою Я це чиню. А як вам здається? Один чоловік мав двох синів. Прийшовши до першого, він сказав: Підди но, дитино, сьогодні, працюй у винограднику! А той відповів і сказав: Готовий, панотче, і не пішов. І, прийшовши до другого, так само сказав. А той відповів і сказав: Я не хочу. А потім покаявся, і пішов. Котрий же з двох учинив волю батькову? Вони кажуть: Останній. Ісус промовляє до них: Поправді кажу вам, що митники та блудодійки випереджують вас у Боже Царство. Бо прийшов був до вас дорогою праведности Іван, та йому не повірили ви, а митники та блудодійки йняли йому віри. А ви бачили, та проте

не покаялися й опісля, щоб повірити йому. Послухайте іншої притчі. Був господар один. Насадив виноградника він, обгородив його муром, видовбав у ньому чавило, башту поставив, і віддав його винарям, та й пішов. Коли ж надійшов час плодів, він до винарів послав рабів своїх, щоб прийняти плоди свої. Винарі ж рабів його похапали, і одного побили, а другого замордували, а того вкаменували. Знов послав він інших рабів, більш як перше, та й їм учинили те саме. Нарешті послав до них сина свого і сказав: Посоромляться сина мого. Але винарі, як побачили сина, міркувати собі стали: Це спадкоємець; ходім, замордуймо його, і заберемо його спадщину! І, схопивши його, вони вивели за виноградник його, та й убили. Отож, як прибуде той пан виноградника, що зробить він тим винарям? Вони кажуть Йому: Злочинців погубить жорстоко, виноградника ж віддасть іншим винарям, що будуть плоди віддавати йому своєчасно. Ісус промовляє до них: Чи ви не читали ніколи в Писанні: Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем; від Господа сталося це, і дивне воно в очах наших! Тому кажу вам, що від вас Царство Боже відійметься, і дасться народові, що плоди його буде приносити.

Български език

По това време Исус, връщайки се в града, огладня; и видя край пътя една смоковница, отиде при нея и, като не намери нищо на нея, освен едни листа, каза й: занапред да няма вече плод от тебе вовеки. И смоковницата веднага изсъхна. Като видяха това, учениците се почудиха и казаха: как тъй веднага изсъхна смоковницата? А Исус им отговори и рече: истина ви казвам: ако имате вяра и не се усъмните, не само това, що беше извършено със смоковницата, ще извършите, но, ако и на тая планина кажете: дигни се и се хвърли в морето, - ще бъде; и всичко, що поискате в молитва с вяра, ще получите. И когато дойде Той в храма и поучаваше, пристъпиха до Него първосвещениците и старейте народни и рекоха: с каква власт вършиш това? и кой Ти е дал тая власт? Исус им отговори и рече: ще ви попитам и Аз една дума; ако Ми отговорите на нея, и Аз ще ви кажа, с каква власт върша това: кръщението Йоаново откъде беше: от небето ли, или от човеците? А те разсъждаваха помежду си и думаха: ако речем - от небето, ще ни каже: а защо му не повярвахте? Ако ли речем - от човеците, боим се от народа, понеже всички имат Йоана за пророк. И отговориха Йисусу и рекоха: не знаем. И Той им рече: и Аз ви не казвам, с каква власт върша това. А как ви се струва? Един човек имаше двама сина; и отиде той при първия, та каза: чедо, иди днес работи на лозето ми. Но тоя отговори и рече: не искам; а после се разкая и отиде. И като дойде при другия, каза му същото. Тоя отговори и рече: ще ида, господарю, ала не отиде. Кой от двамата изпълни бащината воля? Отговарят Му: първият. Исус им рече: истина ви казвам, че митарите и блудниците преварват ви в царството Божие; защото дойде при вас Йоан по пътя на праведността, и вие му не повярвахте, а митарите и блудниците му повярваха; вие пък, като видяхте това, не се разкаяхте отпосле, за да му повярвате. Чуйте друга притча: имаше един човек стопанин, който насади лозе, огради го с плет, изкопа в него лин, съгради кула и, като го предаде на лозари, отиде си. И когато наближи гроздобер, той изпрати слугите си при лозарите, да му приберат плодовете. А лозарите, като уловиха слугите му, едного набиха, другиго убиха, а трети с камъни пребиха. 36. Пак изпрати други слуги, по-много от първите; и с тях сториха същото. Най-сетне изпрати при тях сина си, като каза: ще се засрамят о г сина ми. Но лозарите, като видяха сина, казаха помежду си: този е наследникът; хайде да го убием и да присвоим наследството му. И, като го уловиха, изведоха в н от лозето и убиха. И тъй, като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари? Отговарят Му: злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дават овреме плодовете. Исус им казва: нима не сте никога чели в Писанията: "камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това е от Господа, и е дивно в очите ни"? Затова казвам ви, че царството Божие ще се вземе от вас и ще се даде на народ, който принася плодовете му.

სრისკომ იჟიკუ

უ თო ვრემე ისუს ვრჱაჱიუჱი სე უ გრად ოგლადნე; ი უღლედავში სმოკვუ იედნუ კრჱჱ პუტა დოჱე ნოჱ, ი ნე ნაჱე ნა ნოჱ ნიშტა ოსიმ ლიშნა, ი რეჩე ჱოჱ: და ნიკად ვიშე ნე ბუდე ოდ თებე როდა დო ვიჱეკა! ი ოდმჱ უსჱჱნუ სმოკვა. ი ვიდეჱვში თო უჩენიცი დივიშე სე გოვორეჱი: კაკო ოდმჱ უსჱჱნუ სმოკვა! ა ისუს ოდგოვარჱიუჱი რეჩე იმ: ჱაიშტა ვამ კჱემ: აკო იმჱტე ვჱერუ ი ნე პოსუმნჱტე, უჩინიჱტე ნე სჱმო ონო შტო სე ჱბი სჱ სმოკვომ, ნეგო ი გორი ოვოჱ აკო რეჩეტე: დიგნი სე ი ბჱცი სე უ მორე, დოგოდიჱე სე. ი სვე შტო უჱიშტეტე უ მოღიტი ვჱერუიუჱი, დობიჱტე. ი კად უჱე უ ჱრჱმ ი სტადე უჩიტი, პრისუტიშე მუ პრვოსვეშტენიცი ი სტარჱესინე ნაროდნე გოვორეჱი: კაკვომ ვლშჱუ თო ჩინიშ? ი კო თი დედე თუ ვლშტ? ა ისუს ოდგოვარჱიუჱი რეჩე იმ: ი ჱჱ ჱუ ვჱს უპიტი იედნუ რიჱეჩ, კოჱუ აკო მი კჱეტე, ი ჱჱ ჱუ ვჱმ რეჱი კაკვომ ვლშჱუ ოვო ჩინიმ. კრშტეჱე ჱოვანოვო ოტკუდჱ ბიჱჱშე? ს ნებჱ, ილი ოდ ჱუდი? ა ონი რჱმიშლჱჱუ უ სები გოვორეჱი: აკო კჱემო: ს ნებჱ, რეჱი ჱე ნჱმ: ჱაშტო მუ, დჱკლე, ნე ვჱეროვჱტე? აკო ლი რეჩემო: ოდ ჱუდი, ბოჱიმო სე ნაროდჱ; იერ სვი ჱოვანა დრჱე ჱჱ პროროკჱ. ი ოდგოვარჱიუჱი ისუსუ რეკოშე: ნე ჱნჱმო. რეჩე ი ონ ნჱმჱ: ნი ჱჱ ვჱმ ნეჱუ კჱჱტი კაკვომ ვლშჱუ ოვო ჩინიმ. ა შტა ვჱმ სე ჩინი? ჩოვჱეკ ნეკი იმჱშე დვჱ სინჱ, ი დოშჱვში პრვომე რეჩე: სინკო, იდი დჱნჱს რჱდი უ ვინოგრადუ მომე. ა ონ ოდგოვარჱიუჱი რეჩე: ნეჱუ! ი პოსლიჱე სე რჱსკჱჱ ი ოტიდე. ი პრისუტივში დრუგომე რეჩე თჱკო იშტო. ა ონ ოდგოვარჱიუჱი რეჩე: ჱოჱუ, გოსპოდარუ! ი ნე ოტიდე. კოჱი იე ოდ ოვე დვოიციე იზვრში ოვოჱ ოჩეჱუ? რეკოშე მუ: პრვი. რეჩე იმ ისუს: ჱაიშტა ვამ კჱემ დჱ ჱე ცარინიცი ი ბლუდნიცი პრიჱე ვჱს უჱი უ ცჱრშტო ბოჱიჱე. იერ ვჱმ დოჱე ჱოვან პუტემ პრჱედნიმ, ი ნე ვჱეროვჱტე მუ; ა ცარინიცი ი ბლუდნიცი პოვჱეროვჱშე მუ; ა ვი ვიდეჱვში თო, ნე რჱსკჱჱტე სე ჱტიმ დჱ მუ ვჱერუიეტე. დრუგუ პრიჩუ ჩუიეტე: ბიჱჱშე ჩოვჱეკ დოჱჱინ კოჱი პოჱჱი ვინოგრად ი ოგრჱდი გჱ პლოტომ, ი ისკოპჱ უ ნეჱუ პივნიცი, ი სჱგრჱდი კულუ, ი დედე გჱ ვინოგრადარიმჱ, ი ოტიდე. ა კჱდჱ სე პრიბლიჱი ვრიჱემე ბერბე, პოსლჱ სლუტე სვოჱე ვინოგრადარიმჱ დჱ პრიმე პლოდოვე ნეგოვე. ი ვინოგრადარი, პოჱჱჱტჱვში სლუტე ნეგოვე, იედნოგჱ იზბიშე, ა იედნოგჱ უბიშე, ა იედნოგჱ კჱემეჱმ ჱჱსუშე. ოპეტ პოსლჱ დრუტე სლუტე, ვიშე ნეგო პრიჱე, ი უჩინიშე იმ თჱკო იშტო. ა ნჱჱჱჱდ პოსლჱ იმ სინჱ სვოჱეგჱ გოვორეჱი: პოსტიდჱეჱე სე სინჱ მოჱეგჱ. ა ვინოგრადარი ვიდეჱვში სინჱ, რეკოშე მეჱუ სობომ: ოვო იე ნჱსლედნიკ; ოდიტე დჱ გჱ უბიჱემო, ი დჱ პრისვოიმი ნჱსლედშტო ნეგოვო. ი უჱჱიტიშე გჱ, პჱ იზვედოშე ნჱპოჱე იზ ვინოგრადჱ, ი უბიშე. კჱდჱ, დჱკლე, დოჱე გოსპოდარ ვინოგრადჱ შტა ჱე უჩინიტი ვინოგრადარიმჱ ონიმ? რეკოშე მუ: ჱლოჩინცი ჱე ჱლომ სმრჱუ პოგუბიტი, ა ვინოგრად ჱე დჱტი დრუგიმ ვინოგრადარიმჱ, კოჱი ჱე მუ დჱვჱტი პლოდოვე უ სვოჱე ვრიჱემე. რეჩე იმ ისუს: ჱჱრ ნიშტე ნიკჱდჱ ჩიტილი უ პიშტუ: კჱემენ კოჱი ოდბჱციშე ჱიდარი, თჱჱ პოშტჱდე გლჱჱ ოდ უღლჱ; თო ბი ოდ გოსპოდჱ დივნი იე უ ოჩიჱმ ნჱშიმ. ჱჱტო ვჱმ კჱემ დჱ ჱე სე ოდ ვჱს უჱეტი ცჱრშტო ბოჱიჱე, ი დჱჱე სე ნაროდუ კოჱი დონოსი პლოდოვე ნეგოვე.

ქჱრთულო ენის

მჱს ჱჱმსჱ შინჱ იესო ქჱლჱქისკენ მომჱვჱლს მოშოივდჱ; დჱინჱბჱ გზის პირჱს ერთი ლეღვის ხე, დჱ რჱკი ჱედ ფოტოღეზის მეტი ვერჱფერი ნჱბჱ, უთხრჱ მჱს: აღჱრჱსოდეს გჱმოგეღოს ნჱყოფი უკუნისჱმდე. დჱ მჱშინვე გჱბჱ ლეღვის ხე. ეს რომ იხიღეს, გჱუკვირდჱთ მოწჱფეზს დჱ თქვეს: რჱ უცებ გჱბჱ ლეღვის ხე? ხოლო იესომ პჱსუხჱდ უთხრჱ მჱთ: ჱემმარიტჱდ გეუბნეზით თქვენ: თუ გექნეზთ რწმენჱ დჱ არ შეეჱვდებოთ, არჱ მარტო იმის ქმნჱს შესღლებოთ, რჱც დჱემართჱ ლეღვის ხეს, არჱმედ თუნდჱც ამ მთჱს უბრძჱნებოთ: აღმოიფხვერი მჱნდედჱნ დჱ ჱღვჱში ჩჱვარდიო, დჱ მოხდებჱ აგრე. დჱ ყველჱფერი, რჱსჱც ლოცვჱში ითხოვოთ რწმენით, მოგეცემჱთ. როცჱ ტჱმარში შევიდჱ სჱქჱდჱგებლჱდ, მიჱდგნენ მჱს მღვდელმთჱვარნი დჱ ხჱლხის უბჱეცენი დჱ უთხრეს: რომელი ძჱლით იქმ აჱჱს? ან ვინ

მოგცა ეს ძალა? იესომ პასუხად მიუგო მათ: მეც ერთ რამეს გკითხავთ, და თუ მიპასუხებთ, გეტყვით, რომელი ძალით ვიქმ ამას: ნათლისცემა იოანესი საიდან იყო: ზეციდან თუ კაცთაგან? ხოლო ისინი ერთმანეთში ბჭობდნენ: თუ ვეტყვით: ზეციდანო, ის გვეტყვის: მაშინ რატომ არ ერწმუნეთ მას? ხოლო თუ ვეტყვით: კაცთაგანო, - ხალხისა გვეშინია, ვინაიდან ყველას წინასწარმეტყველად მიაჩნია იოანე. და პასუხად უთხრეს იესოს, არ ვიცითო, და მანაც მიუგო: მაშინ არც მე გეტყვით, რომელი ძალით ვიქმ ამას. ამაზე რაღას იტყვით? ერთ კაცს ორი ძე ჰყავდა: მივიდა ერთთან და უთხრა: შვილო, წადი დღეს სამუშაოდ ჩემს ვენახში. ხოლო მან მიუგო: არ მინდა; ბოლოს კი ინანა და წავიდა. მივიდა მეორესთან და იგივე უთხრა. ხოლო მან მიუგო: წავალ, ბატონო, და არ წავიდა. ამ ორთაგან რომელმა შეასრულა მამის ნება? მიუგეს: პირველმა. უთხრა მათ იესომ: ჭემმარიტად გეუბნებით თქვენ: მებაჟენი და მეძავნი თქვენზე წინ შევლენ ღმრთის სასუფეველში. ვინაიდან მოვიდა თქვენთან იოანე სიმართლის გზით და არ ირწმუნეთ მისი, ხოლო მებაჟენი და მეძავნი ერწმუნენ მას; თქვენ კი იხილეთ, და მაინც არ მოინანიეთ, რათა გერწმუნათ მისი. სხვა აგავიცი მოისმინეთ: იყო ერთი სახლის პატრონი, რომელმაც ჩაყარა ვაზი, ღობე შემოავლო, შიგ საწნანელი ამოკვეთა, ააგო კოშკი და იჯარით მისცა მევენახეებს, თვითონ კი წავიდა. და როცა რთვლობამ მოაწია, გაგზავნა თავისი მონები მევენახეებთან, რათა მოსავალი ჩაებარებინათ მათგან. ხოლო მევენახეებმა დაიჭირეს მისი მონები, ზოგი სცემეს, ზოგი დახოცეს, ზოგიც კიდევ ქვებით ჩაქოლეს. ახლა სხვა მონები გაგზავნა, უწინდელზე მეტნი, და მათაც იგივე დამართეს. ბოლოს თავისი ძე გაგზავნა და თქვა: ჩემი ძის მაინც მოერიდებათო. მაგრამ მევენახეებმა მისი ძე რომ დაინახეს, ერთმანეთს უთხრეს: აგერ მემკვიდრე; მოდით, მოვკლათ და მისი სამკვიდრო დავისაკუთროთ. შეიპყრეს იგი, ვენახიდან გაიყვანეს და მოკლეს. მერედა, როცა მოვა ვენახის პატრონი, რას უზამს ამ მევენახეებს? უთხრეს მას: ბოროტთ ბოროტად მოაკვდინებს, ხოლო ვენახს სხვა მევენახეებს მისცემს, რომლებიც დროულად ჩააბარებენ მოსავალს. უთხრა მათ იესომ: ნუთუ არასოდეს ამოგიკითხავთ წერილში: ქვა, რომელიც დაიწუნეს მშენებლებმა, კუთხის თავად დაიდვა? უფლის მიერ იქნა ეს, და საოცრებად უჩანს ჩვენს თვალს. ამიტომაც გეუბნებით თქვენ: წაგერთმევათ ღმრთის სასუფეველი, და მიეცემა ხალხს, რომელიც გამოიღებს მის ნაყოფს.}